Sfintii ! Ii celebram cu fast, invocand mereu traditia. Ne mandrim, cu onomastica ce o avem inscrisa-n buletin, chiar daca nu avem niciun merit din acest punct de vedere - in definitiv nu ne-a intrebat nimeni ce nume vrem sa purtam la nastere.

Si totusi … dincolo de veselia acestor momente, ce-o asezonam cu sarmale si mamaliguta, sau ciolan afumat, ramane partea care ne scapa … Sfintii nu sunt personaje din povesti, nu sunt zeii din vreun panteon si nici civilizatori de pe alte... meleaguri galactice, ci au fost oameni ca si noi, cu trup si suflet, cu dorinte, spaime, vise si suferinte...

Daca vom depasi blancul specific vremurilor si vom incerca sa-i cunoastem, macar pt. a ne intelege propriul nume, vom intelege ca ei, de fapt, leaga istoria, ca ne ofera un sens, dar si o solutie... ca timpul nu trece niciodată, doar noi trecem prin timp.

Astazi ii consideram modele, insa paradoxal ne asumam doar partea triumfala, nu si crucea pe care au purtat-o … Crucea lui HRISTOS. De cele mai multe ori acesti oameni si-au scris finalul in mod dramatic, cu slove sangerii... asemenea modelului urmat.

Pentru a ne intelege numele ar trebui sa acceptam, in primul rand, faptul ca SFINTENIA si PANCREATITA nu au nicio legatura, iar parcursul de la nume la renume se face uneori prin desertul cu spini ...

… si totusi … sfintii au fost si ei oameni … iar Mirul ce curge azi de la racla lor nu este altceva decat lacrima prin care putem privi in adancul Cerului ... George Grigoriu